

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 5 af 15. februar 2006 om ydelser og brugerbetaling i sundhedsvæsenet

I medfør af § 2, stk. 2, jf. stk. 3, § 14, nr. 6, 7 og 10, og § 24, stk. 1, i landstingsforordning nr. 15 af 6. november 1997 om sundhedsvæsenets ydelser m.v. samt § 22 i landstingsforordning nr. 6 af 31. maj 2001 om patienters retsstilling fastsættes:

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde, betalingsvilkår m.v.

§ 1. Denne bekendtgørelse omfatter borgernes adgang til at modtage visse ydelser fra sundhedsvæsenet, gratis eller mod hel eller delvis betaling.

Stk. 2. Bekendtgørelsen gælder for personer, der er tilmeldt et folkeregister her i landet og som har bopæl her i landet, eller har opholdt sig uafbrudt her i landet i mere end 6 måneder.

Stk.3. Turister og andre personer, der ikke er omfattet af regler om ret til gratis sygehjælp ved akut sygdom, kan modtage fornødne sundhedsydelser efter regning.

§ 2. Sundhedsvæsenet kan ved beregning af betaling for modtagelse af ydelser efter denne bekendtgørelse opkræve et regningsbeløb, som er sammensat af:

- 1) en sengedagspris, hvis ydelsen har været forbundet med en sygehusindlæggelse eller anden indkvartering med overnatningsmulighed på en af sundhedsvæsenets behandlingsinstitutioner,
- 2) personaleomkostninger ved ydelser til ambulante eller indlagte patienter, hvis en ydelse inkluderer sundhedsfaglig undersøgelse, behandling eller pleje ud over, hvad der eventuelt er inkluderet i en sengedagspris,
- 3) vareomkostninger, hvis der sker udlevering eller forbrug af lægemidler, varer mv., og
- 4) et forsendelsesgebyr, hvis sundhedsvæsenet undtagelsesvis har påtaget sig en vares forsendelse til modtagerens bopælsadresse, jf. § 3, stk. 3.

Stk. 2. Sengedagspris, som fastsættes af Direktoratet for Sundhed i form af en dagsats for de pågældende afdelinger med videre.

Stk. 3. Personaleomkostning for ambulante og indlagte patienter fastsat af Direktoratet for Sundhed, til dækning af løn og andre personalerelaterede omkostninger med videre.

Stk. 4. Som vareomkostning beregnes en varepris samt et tillæg for administration. Vareprisen beregnes efter den aktuelle dagspris. Vareprisen for forbrugsmateriale kan efter omstændighederne anslås skønsmæssigt. For lægemidler udgør administrationstillægget 25% af vareprisen. For øvrige varer udgør administrationstillægget alene 15 % af vareprisen. Dette tillæg dækker blandt andet de omkostninger, der måtte være forbundet med en vares levering til sundhedsvæsenet samt forsendelse indenfor sundhedsvæsenet til et sygehus, en sygeplejestation, et medicindepot eller lignende.

Stk. 5. Hvis en tjenesteydelse fra sundhedsvæsenet helt eller delvist foretages gennem

sundhedsvæsenets leverandører eller samarbejdspartnere, udfærdiges der regning på det beløb, som sundhedsvæsenet skal betale til leverandøren med videre.

§ 3. Betaling for varer og tjenesteydelser sker kontant eller efter regning.

Stk. 2. Bestillinger af betalingspligtige varer ekspederes først, når betalingen er modtaget, medmindre der efter en lægelig vurdering foreligger et særligt hastende tilfælde.

Stk. 3. Medmindre andet er aftalt skal varer, der leveres efter regning, afhentes snarest efter en meddelelse om, at varen er klar til afhentning hos det lokale sundhedsvæsen. Såfremt sundhedsvæsenet har påtaget sig varens forsendelse til den endelige modtagers bopælsadresse, opkræves et forsendelsesgebyr til dækning af transportomkostninger, medmindre varen sendes direkte fra sundhedsvæsenets leverandør.

Kapitel 2

Ophold på sundhedsvæsenets institutioner

§ 4. Patientledsagere eller nære pårørende, der ikke rejser på sundhedsvæsenets regning, kan, jf. bekendtgørelse om ydelser ved undersøgelse og behandling uden for patientens hjemsted, efter omstændighederne få tilbud om kost og logi på et af sundhedsvæsenet anvist sted mod betaling af takster, der fastsættes af Direktoratet for Sundhed.

§ 5. Direktoratet for Sundhed kan fastsætte takster for behandlingsophold for offentligt henviste misbrugere, herunder ambulante behandlinger og familieophold, på institutioner under sundhedsvæsenet eller på institutioner, sundhedsvæsenet har indgået aftale med, og som tilbyder terapi mod alkoholisme eller andre afhængighedssyndromer.

Plejeophold

§ 6. Personer, hvis helbredstilstand efter en lægelig vurdering ikke kræver indlæggelse, men som på grund af et plejebenhov ønsker ophold på et sygehus, kan efter aftale med sundhedsvæsenet tilbydes en plejeplads på en institution under sundhedsvæsenet mod betaling af en sengedagspris, jf. § 2, stk. 1, nr. 1. Der kan tillige kræves tillægsbetaling for særlige plejebenhov.

Stk. 2. En aftale om et frivilligt plejeophold efter stk. 1 skal være tidsbegrænset til højst 6 måneder ad gangen, medmindre sundhedsvæsenet kan tilbyde plads på en egentlig plejeafdeling, som er indrettet til den pågældende persongruppe. Aftalen må ikke indgås, hvis sygehuset mangler kapacitet hertil.

Stk. 3. Betaling efter stk. 1 finder dog ikke anvendelse i tilfælde, hvor sundhedsvæsenet efter aftale med en kommunalbestyrelse har stillet plejepladser til rådighed for pensionister med særlige plejebenhov, jf. landstingsforordning om ældreinstitutioner m.v.

Forlænget ophold

§ 7. Hvis en indlagt patient efter behandlingens afslutning midlertidigt ikke har et opholdssted på

grund af mangel på et egnet botilbud, kan sundhedsvæsenet efter omstændighederne tilbyde den pågældende et forlænget ophold på sygehuset eller en anden institution under sundhedsvæsenet mod betaling af en sengedagspris, jf. § 2, stk. 1, nr. 1. Der kan tillige kræves tillægsbetaling for særlige plejebehov.

Stk. 2. Hvis ansvaret for at skaffe et egnet botilbud påhviler tredjemand, såsom en kommune eller en arbejdsgiver, kan kravet om betaling efter stk. 1 fremsættes direkte overfor denne.

Kapitel 3

Hjælpemidler

§ 8. Personer har ret til nødvendige hjælpemidler, herunder proteser, der erstatter, afstiver eller korrigerer defekte eller manglende legemsdele, jf. landtingsforordning om sundhedsvæsenets ydelser. Sådanne hjælpemidler er gratis, medmindre andet er fastsat i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Sundhedsvæsenet har kun pligt til at yde hjælpemidler i tilfælde, hvor dette ud fra en lægelig vurdering er påkrævet for en patient.

Lægeordineret fodtøj

§ 9. Lægeordineret fodtøj ydes mod betaling af en egenbetalingsandel fastsat af Direktoratet for Sundhed.

Stk. 2. Ved førstegangsanskaffelse ydes et sæt sommerfodtøj og et sæt vinterfodtøj. Anskaffelse som følge af ændrede behov, for eksempel på grund af operation, anses som førstegangsanskaffelse.

Stk. 3. Ved genanskaffelse kan der højst ydes et sæt fodtøj om året, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Personer under 18 år kan få udleveret op til fire sæt fodtøj årligt, hvis dette efter en lægelig vurdering er nødvendigt på grund af en ændret størrelse eller slitage.

Stk. 5. Uanset reglerne i stk. 2-4, kan sundhedsvæsenet tilbyde at levere flere sæt fodtøj mod betaling.

Stk. 6. Personer under 18 år, alderspensionister og førtidspensionister er fritaget for egenbetalingsandelen jf. stk. 1.

§ 10. I stedet for genanskaffelse af fodtøj kan sundhedsvæsenet tilbyde at foretage reparation af lægeordineret fodtøj.

Stk. 2. I stedet for genanskaffelse, jf. § 9, stk. 3, kan tilretning af et sæt almindeligt fodtøj tilbydes uden beregning én gang årligt.

Brystproteser og bysteholdere

§ 11. Kvinder, som af ikke-kosmetiske årsager har undergået en brystreducerende operation, tilbydes umiddelbart efter operationen én midlertidig protese samt to bysteholdere gratis.

Stk. 2. Efter tilvænnning tilbydes én protese og to bysteholdere gratis, der udskiftes efter behov, dog kan der højst udleveres én protese og to bysteholdere årligt gratis.

Parykker

§ 12. I det omfang sygdom eller behandling har medført behov for paryk, kan lægen ordinere en paryk gratis. Parykken kan udskiftes efter behov, dog kan der højst udleveres én gratis paryk årligt.

Stk. 2. Der ydes parykker af kunsthår på bomuldsbund, med mindre andet er lægeligt ordineret.

Stk. 3. Sundhedsvæsenet kan tilbyde at levere parykker af en anden type end anført i stk. 2 mod betaling af prisdifferencen.

Høreapparater

§ 13. Førstegangsanskaffelse af lægeordinerede standard høreapparat er gratis.

Stk. 2. Lægeordinerede ikke-standard høreapparater er gratis, hvis et standard høreapparat ikke i tilfredsstillende grad kan afhjælpe patientens høretab.

Stk. 3. Reparation eller erstatning af høreapparater omfattet af stk. 1 og 2, er gratis, hvis funktionsfejlen er en følge af almindelig brug.

Stk. 4. Sundhedsvæsenet kan tilbyde at levere høreapparater af en anden type end anført i stk. 2, 1. led, mod betaling af prisdifferencen.

Briller og kontaktlinser

§ 14. Sundhedsvæsenet yder kun tilskud til briller, kontaktlinser eller tilsvarende optiske hjælpemidler, såfremt disse:

- 1) Er lægeordineret som følge af et operativt indgreb.
- 2) Er lægeordineret efter behandlingsindikation, ved hvilket forstås:
 - a) Sygelig tilstand i øjets slimhinde, hornhinde eller øjenlåg.
 - b) Sygelig tilstand i regnbuehinden.
 - c) Klapbehandling mod skelen og genoptræning af synet.
 - d) Andre øjensygdomme, der kan ligestilles med de under litra a-c nævnte sygdomme.

Stk. 2. Tilskud til briller, kontaktlinser eller tilsvarende optiske hjælpemidler ydes ligeledes, såfremt synsstyrken er under -7 eller over $+7$. Ved udregning af synsstyrken anvendes numerisk addition af almindelig brillestyrke og en eventuel astigmatisk korrektion.

§ 15. Ved anskaffelse af briller, jf. § 14, yder sundhedsvæsenet alene tilskud til brilleglas. Tilskuddet udgør prisen på et par brilleglas af standard kvalitet, som fastsættes af Direktoratet for Sundhed.

Stk. 2. Tilskud ydes kun ved førstegangsanskaffelse, samt hvis der efterfølgende konstateres en ændring i synsstyrken på mindst 0,5.

Stk. 3. Der ydes kun tilskud til ét par briller af en given styrke. Tilskud til to par briller ved en given styrke kan dog gives efter lægelig ordination, såfremt særlige behandlingsmæssige forhold gør det

påkrævet.

§ 16. Ved anskaffelse af kontaktlinser ydes tilskuddet efter § 15, stk. 2, som et fast tilskud, som fastsættes af Direktoratet for Sundhed svarende til prisen på et sæt hårde kontaktlinser af standard kvalitet.

Midlertidigt udlån af hjælpemidler

§ 17. Hvis sundhedsvæsenet i forbindelse med en behandling eller efter reglerne i dette kapitel stiller hjælpemidler midlertidig til rådighed for en person, skal der opkræves et depositum efter takster fastsat af Direktoratet for Sundhed. Der optjenes ikke renter af deponerede beløb.

Kapitel 4

Lægemidler

§ 18. Lægemidler, som udleveres til en patient under en indlæggelse på et offentligt sygehus, er gratis.

§ 19. Patienter, der ikke er indlagt på et offentligt sygehus, kan kun få udleveret gratis lægemidler på grundlag af en skriftlig ordination, som en læge, tandlæge eller anden autoriseret sundhedsperson har udstedt til behandling af en akut eller kronisk sygdom.

Stk. 2. Der må højst udleveres medicin til 3 måneders forbrug ad gangen.

§ 20. Håndkøbslægemidler udleveres udenfor de i § 21 nævnte tilfælde kun mod betaling. Hvis der er fastsat en detailhandelspris for et håndkøbslægemiddel, sælges dette til denne pris med tillæg af det i § 2, stk. 4, fastsatte administrationstillæg.

Stk. 2. Alderspensionister og førtidspensionister er fritaget for betaling for håndkøbslægemidler, såfremt behovet for det pågældende lægemiddel er dokumenteret gennem en lægelig ordination.

Vaccinationer

§ 21. Vaccinationer omfattet af sundhedsvæsenets børnevaccinationsprogram er gratis.

Stk. 2. Andre vaccinationer end nævnt i stk. 1 ydes mod betaling af vaccinen, jf. dog stk. 3.

Stk.3. Alderspensionister, førtidspensionister og personer i risikogrupper er fritaget for betaling for influenzavaccine, såfremt en læge finder vaccinationen nødvendig.

Medicinkister

§ 22. Sundhedsvæsenet skal sælge lægemidler og andre artikler som led i den medicinske forsyning af skibe, luftfartøjer, offentlige institutioner, ekspeditioner eller isolerede bosteder.

Stk. 2. Direktoratet for Sundhed fastsætter takster for eftersyn og genopfyldning af medicinkister og andre lægemiddelbeholdninger, der er omfattet af stk. 1.

Kapitel 5

Helbreds- og personundersøgelser, laboratorieydelser m.v.

§ 23. Sundhedsvæsenet kan opkræve betaling for gennemførelse af helbredsundersøgelser, personundersøgelser, diagnostiske laboratorieydelser og lignende arbejder, som foretages hos eller på vegne af det offentlige sundhedsvæsen til brug for offentlige myndigheder og privatvirksomheder. Rejseudgifter og ophold for personer i forbindelse med udfærdigelse af disse er sundhedsvæsenet uvedkommende, medmindre det fremgår af anden lovgivning.

Stk. 2. Sundhedsvæsenet kan endvidere opkræve betaling for retsmedicinske personundersøgelser.

Stk. 3. Sundhedsvæsenet kan desuden opkræve betaling for laboratorieundersøgelse af vandprøver fra drikkevand og vand anvendt i levnedsmiddelproduktion.

Stk. 4. Direktoratet for Sundhed fastsætter takster for modtagelse af ydelser efter stk. 1-3. Der opkræves ikke gebyr for udstedelse af almindelig dødsattest.

§ 24. I det omfang sundhedsvæsenet tilbyder helbredsundersøgelser til brug for livsforsikringer, kørekort og lignende, fastsætter Direktoratet for Sundhed nærmere takster herfor.

Kapitel 6

Journaludskrifter

§ 25. Personer, der er berettiget til aktindsigt i patientjournaler m.v. efter reglerne i landstingsforordning om patienters retsstilling, skal betale et gebyr for kopi af journalmaterialet fastsat af Direktoratet for Sundhed.

Kapitel 7

Salg af ydelser

§ 26. Sundhedsvæsenet kan mod betaling af takster fastsat af Direktoratet for Sundhed levere kost til:

- 1) Sundhedspersonalet med henblik på forplejning indenfor arbejdstiden.
- 2) Undervisere og deltagere i kurser, der afholdes af sundhedsvæsenet.
- 3) Personer, der rejser for hjemmestyrets regning, og som ikke er berettiget til gratis kost hos sundhedsvæsenet.
- 4) Pårørende, der ikke rejser på sundhedsvæsenets regning.

§ 27. Sundhedsvæsenet kan tilbyde salg af vaskerydelser på egne institutioner mod betaling af takster fastsat af Direktoratet for Sundhed.

Stk. 2. Salg af vaskerydelser efter stk. 1 må ikke finde sted i byer eller bygder, hvor tilsvarende ydelser udbydes erhvervsmæssigt, medmindre salget sker til offentlige institutioner under Grønlands Hjemmestyre, kommuner og Staten.

Kørsel med sundhedsvæsenets køretøjer

§ 28. Sundhedsvæsenet kan tilbyde kørsel ved udlån af køretøjer med chauffør mod betaling af takster fastsat af Direktoratet for Sundhed, når dette ikke er til gene for hospitalsdriften.

Stk. 2. Salg af kørselsydelser efter stk. 1 må ikke finde sted i byer eller bygder, hvor tilsvarende ydelser udbydes erhvervsmæssigt, medmindre salget sker til offentlige institutioner under Grønlands Hjemmestyre.

§ 29. Sundhedsvæsenet kan tilbyde kørsel med afdøde fra alderdomshjem, plejehjem og lignende i dertil egnede køretøjer mod betaling af takster fastsat af Direktoratet for Sundhed, når dette ikke er til gene for hospitalsdriften.

Stk. 2. Kørsel med afdøde efter stk. 1 må ikke finde sted i byer eller bygder, hvor tilsvarende ydelser udbydes erhvervsmæssigt.

Kapitel 8

Ikrafttræden

§ 30. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. marts 2006.

Stk. 2. Samtidig med bekendtgørelsens ikrafttræden ophæves:

- 1) Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 30. marts 1993 om brugerbetaling i sundhedsvæsenet.
- 2) Direktoratet for Sundhed og Miljøs cirkulære nr. 5 af 24. juni 1993 om tilskud til briller og kontaktlinser.
- 3) Direktoratet for Sundhed og Miljøs cirkulære nr. 6. af 12. oktober 1993 om betaling af hjælpemidler, vaccinationer samt attester og journaludskrifter.
- 4) Direktoratet for Sundhed og Forskning cirkulære nr. 9 af 10. september 1997 om priser på lægemidler.
- 5) Direktoratet for Sundheds cirkulære nr. 12 af 25. april 2001 vedrørende takster for kost leveret af sundhedsvæsenets institutioner.
- 6) Sundhedsbestyrelsens cirkulære nr. 115 af 1. februar 1979 til samtlige distriktslæger vedrørende hjælpemidler og omsorgsmæssige foranstaltninger til plejepatienter på sygehusenes plejeafdelinger.
- 7) Landslægen i Grønlands cirkulære nr. 136 af 21. april 1983 vedrørende sygehjælp m.v. til særlige persongrupper i Grønland.
- 8) Landslægen i Grønlands SHV-cirkulære nr. 23 af 28. februar 1986 om betaling for sygehusophold samt for ambulans behandling, undersøgelse og medicinudlevering i Grønland.
- 9) Sundhedsforvaltningen i Grønlands SHV-cirkulære nr. 27 af 24. marts 1988 vedrørende betaling af rejseudgifter ved henvisning til hospitalsbehandling på Rigshospitalet.
- 10) Sundhedsforvaltningen i Grønlands SHV-cirkulære nr. 43 af 31. januar 1990 vedrørende takster for vask og strygning på sundhedsvæsenets vaskerier.
- 11) Sundhedsforvaltningen i Grønlands SHV-cirkulære nr. 45 af 27. november 1990 om betaling for vaccinationer til udlandsrejsende.
- 12) Landslægen i Grønlands cirkulære nr. 25 af 27. juli 1990 vedrørende lægers udfærdigelse af

lægeerklæringer i henhold til arbejdsskadeforsikringsanordning i Grønland.

Grønlands Hjemmestyre, den 15. februar 2006

Asii Chemnitz Narup

/

Søren Rendal